

[Flygaard]

Jeg tror, at store dele af folketinget erkender, at vi står i en vanskelig økonomisk situation, der i høj grad opfordrer til, at man en ekstra gang overvejer afholdelsen af konkrete offentlige udgifter.

Når dette er sagt, så vil jeg gerne tilføje, at jeg ikke synes, at det kan motivere undervisningsministeren til at trække aktstykkerne tilbage, så meget mindre som der i finansudvalget var et flertal for at imødekomme aktstykkerne. Synes ministeren ikke, at hendes tilsagn til de implicerede parter egentlig binder så meget, at ministeren ikke skal være den, som efterfølgende foranlediger, at aktstykkerne ikke bliver imødekommet?

Jeg tror, at der er mange, der med mig erkender og føler, at specielt Johannesskolen igennem årene har været udsat for en helt igennem uanstændig behandling rent forvaltningsmæssigt. Den ene gang efter den anden er der kommet en slæde i vejen, enten det nu har været i form af vandturbiner eller vindmøller, hvilket efterhånden må have tyndslidt nerverne på Johannesskolen, hvis lokalemæssige forhold nu er af en sådan standard, at et nej til denne bevilling vil sætte selve skolens eksistens på spil. Kvalificerede lærere vil søge andetsteds hen og gøre det vanskeligt for skolen at leve op til de krav, der stilles med hensyn til bestridelse af undervisningen, vel især på det gymnasiale niveau.

Det har været nævnt, at Johannesskolen ikke markant afviger fra den offentlige skole, hvorfor opretholdelse af skolen ikke skulle være så nødvendig, set ud fra et synspunkt om at bevare holdningsprægede privatskoler. På den således givne foranledning vil jeg gerne spørge ministeren, om ikke hun deler den opfattelse, at det skal den enkelte skolekreds selv afgøre, ikke andre.

Når nu de private gymnasieskolers repræsentantskab har givet Johannesskolen en ubetinget førsteprioritet inden for de bevillingsmæssige rammer for finansåret 1980, giver det så ikke ministeren anledning til fornyede overvejelser? Man må jo forstå det derhen, at hvis Johannesskolen ikke får en sådan bevilling, så vil der være andre skoler inden for det private område, der vil få bevillingen. Når man nu fra de private skolers side er enig om at pege på Johannesskolen, ville det så ikke være rimeligt at tage sagen op til fornyet overvejelse?

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Må jeg have lov til at starte med en undskyldning til formanden. Jeg sad til samråd i finansudvalget; det var derfor, jeg kom så sent.

Når hr. Flygaard spørger, om tilbagekaldelsen af to aktstykker fra finansudvalget, nemlig vedrørende Holte Gymnasium og Johannesskolen, er udtryk for en ny praksis med hensyn til private selvejende institutioners statslån, så vil jeg gerne med det samme fastslå, og det skal være uden nogen form for forbehold, at der ikke med min tilbagekaldelse af aktstykkerne om de to statslån er etableret nogen ny praksis med hensyn til statslån til institutioner under skolestøtteloven.

Det har hidtil påhvilet, og det vil fortsat påhvile ministeriet at påse, at de formelle forudsætninger for ydelse af sådanne statslån er til stede, og at de kan tilgodeses inden for de gældende bevillingsmæssige forudsætninger. Ikke mindst det sidstnævnte forhold bevirker, at ministeriet meget langtfra ser sig i stand til at imødekomme alle i øvrigt velbegrundede ansøgninger. Heri er der ikke noget som helst nyt.

De to sager har været undergivet ganske samme behandling i ministeriet som tilsvarende sager, men det kan ikke nægtes, at i særdeleshed sagen om Johannesskolen har været under forberedelse i adskillige år med henblik på tilvejebringelse af en række forudsætninger for projektets gennemførelse. En række af mine forgængere har over for skolen givet tilsagn om at ville fremme et andragende til finansudvalgets om statslån, når de stillede forudsætninger var opfyldt. Det er disse tilsagn, som jeg, trods mine personlige betænkeligheder, fandt var årsag til, at jeg burde vedstå disse tilsagn ved fremsendelsen af det nu tilbagetrukne aktstykke.

Grunden til, at jeg så har trukket dem tilbage, er simpelt hen, at det på grund af den almindelige økonomiske situation, som den tegner sig i dag, har været nødvendigt at optage også bevillingsansøgninger, der var langt fremme i bevillingsproceduren, til en ny vurdering. Efter drøftelse med finansministeren har jeg altså fundet, at det ikke var forsvarligt at fremme de to nævnte byggerier i dagens situation. Tilbagetrækningen fra finansudvalget er alene et udtryk for en konkret konsekvens heraf. Det særlige ved de to